

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-417/20-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Ane Berlengi Fellner, predsjednice vijeća, Arme Vagner Popović i Mirjane Čačić, članica vijeća, te sudske savjetnice Maje Novosel, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja _____ kojeg zastupa opunomoćenik _____ protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Grada Paga, kojeg zastupa opunomoćenik _____ u predmetu radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora i visine naknade za pravo puta, na sjednici vijeća održanoj 15. travnja 2021.

p r e s u d i o j e

I Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-03/16-11/181, urbroj: 376-05-3-20-36 od 20. listopada 2020.

II Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

III Nalaže se tužitelju da zainteresiranoj osobi naknadi trošak upravnog spora u iznosu 3.125,00 kn u roku od 15 dana od dana primitka ove presude, dok se u preostalom dijelu odbija zahtjev zainteresirane osobe za naknadu troškova upravnog spora.

IV Ova presuda će se objaviti u Narodnim novinama.

Obrazloženje

1. Rješenjem tuženika, pod točkom 1., utvrđuje se da je tužitelj infrastrukturni operator i ima pravo puta na nerazvrstanim cestama u vlasništvu Grada Paga navedenim u Jedinствenoj bazi podataka o nerazvrstanim cestama na području Grada Paga koja je sastavni dio tog rješenja, a na kojim nekretninama tužitelj ima izgrađenu elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu (u daljnjem tekstu: EKI) prema podacima o EKI navedenim u Elaboratu za pravo puta broj 363/16, a koje nekretnine koristi za pristup, postavljanje, korištenje, popravljavanje i održavanje svoje EKI. Elaborat je u dijelu o količini, vrsti i prostornom položaju EKI sastavni dio tog dopunskog rješenja; točkom 2. navedeno je da količinu i vrstu EKI čine trase kabelaške kanalizacije te trase elektroničkih komunikacijskih vodova u zemlji i nadzemnih elektroničkih komunikacijskih vodova navedenih u Elaboratu; točkom 3. utvrđuje se godišnja naknada za pravo puta za korištenje nekretnina iz tog

rješenja prema površini zemljišta na kojem se nalazi EKI sukladno podacima navedenim u Elaboratu i vrsti zemljišta navedenoj u evidenciji Zemljišnoknjižnog odjela Pag ili Odjela za katastar nekretnina Pag; točkom 4. utvrđuje se da Grad Pag ima pravo na godišnju naknadu za pravo puta iz tog rješenja od 18. travnja 2016.; točkom 5. obvezuje se tužitelj da u roku od 8 dana od primitka tog rješenja napravi obračun godišnje naknade za pravo puta temeljem parametara iz tog rješenja te obračun sa svim podacima dostavi tuženiku i zainteresiranoj osobi; točkom 6. obvezuje se tužitelj da u roku od 10 dana od dana primitka tog rješenja plati Gradu Pagu naknadu za pravo puta za prvu, drugu, treću, četvrtu i petu godinu, a sljedeća godišnja naknada za pravo puta plaća se u roku od 8 dana po isteku razdoblja za koje je naknada plaćena; točkom 7. obvezuje se Grad Pag omogućiti tužitelju ostvarivanje prava puta na nekretninama iz tog rješenja.

2. Tužitelj je pokrenuo upravni spor iz razloga što smatra rješenje tuženika nezakonitim. Ističe da je zainteresirana osoba zahtjev za utvrđivanje infrastrukturnog operata podnijela 18. travnja 2016. i u vezi s tim zahtjevom tuženik je donio rješenje 15. ožujka 2017. Smatra da je ovim rješenjem u potpunosti odlučeno o pravima i obvezama tužitelja i zainteresirane osobe i da je time upravni postupak pred tuženikom okončan. Ističe da nije bilo mjesta donošenju dopunskog rješenja, pri čemu se poziva na odredbu članka 96. Zakona o općem upravnom postupku i odredbu članka 100. stavka 2. tog Zakona. Također se poziva i na odredbu članka 5. stavka 2. Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta, a kako zainteresirana osoba dokaz o vlasničkopravnom statusu predmetnih nekretnina nije dostavila u upravnom postupku prilikom donošenja prethodnog rješenja, smatra da nije bilo osnove niti za donošenje dopunskog rješenja. Smatra da tuženik nije dao niti jedan valjani razlog zbog čega zahtjev Grada Paga od 4. rujna 2020. smatra zahtjevom za donošenje dopunskog rješenja, a ne novim zahtjevom te se poziva na odredbu članka 28. stavka 4. i 6. Zakona o elektroničkim komunikacijama i odredbu članka 5. Pravilnika i ističe da se zainteresirana osoba kao ovlaštenik naknade za pravo puta može pojaviti samo u odnosu na one nekretnine za koje se nedvojbeno može legitimirati kao njihov vlasnik ili upravitelj i to na temelju ovjerenih izvadaka iz zemljišnih knjiga, odnosno drugih dokaza iz kojih je nedvojbeno utvrdio vlasničkopravni status nekretnine. Smatra da je rješenje tuženika protivno odredbama Zakona o elektroničkim komunikacijama, Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta i Zakonu o općem upravnom postupku te predlaže da Sud usvoji tužbeni zahtjev i poništi dopunsko rješenje tuženika te tuženiku naloži da tužitelju naknadi troškove upravnog spora u iznosu 3.125,00 kn. Također, tužitelj predlaže da Sud donese rješenje kojim odgađa učinak izvršenja osporenog rješenja jer odgoda nije protivna javnom interesu, a izvršenjem dopunskog rješenja tužitelj bi zainteresiranoj osobi platio naknadu za pravo puta za razdoblje za koje zainteresirana osoba nema pravo sukladno primjenjivim propisima.

3. Tuženik je dostavio odgovor na tužbu kojim se u cijelosti protivi tužbenim navodima i poziva se na stajališta ovog Suda izražena u ranije donesenim presudama. Predlaže da Sud tužbeni zahtjev odbije.

4. Zainteresirana osoba također je dostavila odgovor na tužbu kojim podrobno obrazlaže zbog čega podneseni zahtjev ne predstavlja novi zahtjev i razloge zbog kojih smatra da je rješenje tuženika pravilno i na Zakonu osnovano. Predlaže da Sud tužbeni zahtjev odbije, a također da odbije i prijedlog tužitelja za odgodu izvršenja

osporenog rješenja te potražuje trošak sastava odgovora na tužbu u ukupnom iznosu od 15.625,00 kn.

5. U skladu s odredbom članka 6. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.) odgovori na tužbu dostavljeni su tužitelju.

6. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

7. Iz podataka spisa predmeta dostavljenih ovom Sudu tijekom upravnog spora razvidno je da je zainteresirana osoba dana 4. rujna 2020. podnijela zahtjev za donošenje rješenja kojim se tužitelja utvrđuje infrastrukturnim operatorom za EKI izgrađenu na nekretninama u vlasništvu zainteresirane osobe prema Jedinstvenoj bazi podataka o nerazvrstanim cestama na području Grada Paga koja je sastavni dio Odluke o nerazvrstanim cestama („Službeni glasnik Grada Paga“, broj: 13/13.) i potvrdi Zadarske županije, Grada Paga, Upravnog odjela za komunalni sustav i imovinsko-pravne poslove, klasa: 340-01/20-10/13, urbroj: 2198/24-03/01-20-2 od 7. travnja 2020., kojom se potvrđuje vlasništvo na dodatnim katastarskim česticama koje su nerazvrstane ceste.

8. Budući da je tuženik u svezi sa zahtjevom zainteresirane osobe od 18. travnja 2016. donio rješenje, klasa: UP/I-344-03/16-11/181 od 15. ožujka 2017., kojim je tužitelja utvrdio infrastrukturnim operatorom temeljem Elaborata za pravo puta broj 363/16 i odredio visinu naknade za pravo puta u odnosu na one nekretnine za koje je temeljem dostavljenih dokaza utvrđeno da su u vlasništvu zainteresirane osobe, to je u povodu ovog zahtjeva, a na temelju istog Elaborata, donio dopunsko rješenje kojim je tužitelja utvrdio infrastrukturnim operatorom za nekretnine na kojima tužitelj ima EKI prema Elaboratu za pravo puta broj 363/16, a za koje je zainteresirana osoba dostavila potvrdu o vlasništvu.

9. Tužitelj je i tijekom provedenog upravnog postupka osporavao pravo zainteresirane osobe na utvrđenje prava na naknadu za pravo puta od dana podnošenja prvobitnog zahtjeva, odnosno od 18. travnja 2016., koji prigovor tuženik nije prihvatio. Prema ocjeni ovog Suda, pravilno tuženik navodi da je riječ o EKI prema Elaboratu za pravo puta temeljem kojeg je tuženik donio rješenje 15. ožujka 2017. U ovom postupku tuženik je donio rješenje u odnosu na nekretnine za koje je zainteresirana osoba uz zahtjev od 4. rujna 2020. dostavila dokaz da su u njezinom vlasništvu, a radi se o nekretninama koje su u vlasništvu zainteresirane osobe temeljem samog zakona i to Zakona o cestama („Narodne novine“, broj: 84/11.). Budući da u vrijeme podnošenja zahtjeva, 18. travnja 2016., zainteresirana osoba nije imala podatke o vlasništvu na katastarskim česticama na kojima se nalaze predmetne nerazvrstane ceste, a te je podatke tuženik u ovom postupku utvrdio temeljem potvrde Zadarske županije od 7. travnja 2020., to je i prema ocjeni ovog Suda, pravilno i na zakonu osnovano obveza plaćanja naknade za pravo puta tužitelju utvrđena od dana podnošenja prvobitnog zahtjeva zainteresirane osobe.

10. Prema odredbi članka 100. stavka 1. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“, broj: 47/09.), kada se u upravnoj stvari rješava o više pitanja, a samo se o nekim od njih može riješiti na temelju utvrđenog činjeničnog stanja, može se donijeti rješenje samo o tim pitanjima (djelomično rješenje). Prema odredbi stavka 2. istog članka Zakona, ako javnopravno tijelo rješenjem nije riješilo sva pitanja koja su predmet postupka, može na prijedlog stranke ili po službenoj dužnosti, donijeti rješenje o pitanjima koja nisu riješena (dopunsko rješenje).

11. Ocjenjujući osnovanost tužbenog zahtjeva, Sud polazi od činjenice da se zahtjev Grada Paga odnosi na sve nekretnine na kojima je izgrađen EKI tužitelja na području Grada Paga, a te su nekretnine specificirane Elaboratom broj 363/16, kojeg je tužitelj dostavio tijekom postupka. Kako dokazima koji su dostavljeni tuženiku nije bilo dokazano pravo vlasništva zainteresirane osobe na svim nekretninama koje su obuhvaćene navedenim Elaboratom, odnosno na svim nekretninama na kojima je tužitelj izgradio EKI, tuženik je donio rješenje 15. ožujka 2017. u odnosu na nekretnine za koje je u to vrijeme zainteresirana osoba mogla dokazati vlasništvo. Nakon što je zainteresirana osoba dostavila dokaz o vlasništvu na ostalim nekretninama koje su bile obuhvaćene i ranije podnesenim zahtjevom, odlučeno je o preostalim nekretninama donošenjem osporenog rješenja, sukladno odredbi članka 100. stavka 2. Zakona o općem upravnom postupku. Tužitelj se u tužbi poziva i na odredbu članka 28. stavka 4. i 6. Zakona o elektroničkim komunikacijama („Narodne novine“, broj: 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17.) i članka 5. Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta („Narodne novine“, broj: 152/11., 151/14. i 95/17.), prema kojima se naknada za pravo puta može utvrditi samo u odnosu na nekretnine za koje se ovlaštenik može legitimirati kao njihov vlasnik. U konkretnom slučaju, prema ocjeni ovog Suda, tuženik je donošenjem dopunskog rješenja upravo i postupio sukladno navedenim odredbama mjerodavnog materijalnog prava.

12. Slijedom izloženog Sud ocjenjuje da su u konkretnom slučaju bile ispunjene sve postupovne pretpostavke za donošenje dopunskog rješenja, zbog čega je tužbeni zahtjev valjalo odbiti kao neosnovan.

13. Prijedlog tužitelja za određivanje odgovnog učinka tužbe temelji se na odredbi članka 26. Zakona o upravnim sporovima, kojom odredbom je propisano da sud može odlučiti da tužba uz ispunjavanje propisanih pretpostavki, do pravomoćnog okončanja upravnog spora odgađa izvršenje rješenja donesenog u upravnom postupku koji je prethodio upravnom sporu. Kako je u ovom upravnom sporu donesena pravomoćna odluka o tužbenom zahtjevu, to je bespredmetno odlučivati o tužiteljevom prijedlogu za određivanje odgovnog učinka tužbe.

14. Iz navedenih razloga, na temelju odredbe članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima, odlučeno je kao pod točkom I izreke, dok se odluka pod točkom II i III temelji na odredbi članka 79. stavka 4. istog Zakona. Punomoćnik zainteresirane osobe odgovorom na tužbu potražuje trošak od 15.625,00 kn, međutim, prema Tbr. 23. točke 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“, broj: 142/12., 103/14., 118/14. i 107/15.) i Tbr. 42. i 50. iste Tarife zahtjev za naknadu troška odgovora na tužbu osnovan je u visini od 3.125,00 kn, dok je u preostalom iznosu zahtjev valjalo odbiti kao neosnovan.

15. Odluka o objavi ove presude temelji se na odredbi članka 14. stavka 8. Zakona o elektroničkim komunikacijama.

U Zagrebu 15. travnja 2021.

Predsjednica vijeća
Ana Berlengi Fellner, v.r.

Za točnost otpavka – ovlaštena službenik

